

te, hvis denne tidligere har udstået straf af fængsel på bopælen, ikke i et tidsrum af 2 år forud for idømmelsen af den straf, ansøgningen vedrører, må være idømt højere straf end bøde. Endvidere skal personer, der har samme bopæl som den dømte, og som er over 18 år, meddele samtykke til, at straffen kan udstås på den fælles bopæl.

Opfylder den dømte ikke samtlige de i straffuldbyrdelseslovens § 78 b, stk. 1, nr. 1-4, nævnte betingelser, vil den pågældende blive meddelt afslag på sin ansøgning. Det samme er tilfældet, hvis denne fuldbyrdelsesform som følge af den dømtes forhold ikke findes hensigtsmæssig, jf. straffuldbyrdelseslovens § 78 b, stk. 2.

Om tilladelse skal nægtes meddelt efter denne bestemmelse, vil bero på en konkret vurdering af den dømtes forhold i hvert enkelt tilfælde. Tilladelse efter denne bestemmelse vil f.eks. kunne nægtes meddelt, hvis den fængselsstraf, som ansøgningen vedrører, er idømt for kriminalitet begået mod en anden person i ansøgers husstand, f.eks. volds- eller sædelighedskriminalitet, selv om den pågældende giver samtykke. Tilladelse vil også kunne nægtes, hvis det ikke i praksis vil være muligt at gennemføre den forudsatte intensive overvågning og kontrol med den dømte.

Tilladelse vil endvidere kunne nægtes efter straffuldbyrdelseslovens § 78 b, stk. 2, hvis det efter en konkret vurdering må lægges til grund, at der foreligger en væsentlig risiko for, at den dømte vil misbruge en tilladelse til strafudståelse på bopælen til at fortsætte med at begå kriminalitet. En sådan væsentlig risiko vil ikke mindst kunne foreligge i tilfælde, hvor den pågældende er dømt for kriminalitet begået i hjemmet, f.eks. ved brug af en hjemmecomputer.

Tilladelse vil desuden kunne nægtes, hvis den dømte er mellem 15-17 år, og den pågældendes personlige forhold er af en sådan problematisk karakter, at vedkommende konkret skønnes at være mere egnet til anbringelse på hospital, i familiepleje, i egnet hjem eller i institution i medfør af straffuldbyrdelseslovens § 78, stk. 2, jf. stk. 1.

I tilfælde, hvor kriminalforsorgen allerede er bekendt med den dømtes personlige forhold, og det er helt åbenbart, at den dømte ikke opfylder betingelserne for strafudståelse på bopælen, jf. § 78 b, stk. 1, nr. 1-4, eller at fuldbyrdelsesformen som følge af den dømtes forhold i øvrigt ikke er hensigtsmæssig, jf. lovens § 78 b, stk. 2, kan det efter omstændighederne undlades at iværksætte en mere indgående egnethedsundersøgelse af den dømte i medfør af straffuldbyrdelseslovens § 78 b, stk. 3.

2.2.1.4. Det foreslås, at personer, der er idømt fængselsstraf i indtil 3 måneder, og som på gernings-tidspunktet ikke var fyldt 25 år, skal overholde de samme vilkår, som gælder for færdselslovovertræderes strafudståelse på bopælen, og at de skal undergive sig de samme tilsyns- og kontrolforanstaltninger, jf. herom ovenfor under pkt. 2.1.2.3. og 2.1.2.4.

Også reglerne vedrørende tilbagekaldelse af en tilladelse, jf. ovenfor under pkt. 2.1.2.5., og reglerne om overførsel til fængsel, arresthus m.v. i forbindelse med en sådan tilbagekaldelse, jf. ovenfor under 2.1.2.6., vil efter forslaget finde tilsvarende anvendelse. For de 15 til 17-årige gælder, at disse skal overføres til en pension under kriminalforsorgen eller en institution m.v. uden for kriminalforsorgen, medmindre afgørende hensyn til retshåndhævelsen taler imod anbringelse uden for fængsel og arresthus, jf. straffuldbyrdelseslovens § 78, stk. 2. Der vil – hvis tilsynsmyndigheden efter den gældende bestemmelse i straffuldbyrdelseslovens § 78 f, stk. 2, træffer afgørelse om midlertidig overførsel – kunne blive tale om en kortvarig anbringelse i arresthus, mens spørgsmålet om tilbagekaldelse og anbringelse efter straffuldbyrdelseslovens § 78, stk. 2, behandles. Dette svarer til praksis i dag i tilfælde, hvor en person f.eks. på grund af sin adfærd skal overføres til et andet anbringelsessted i forbindelse med tilbagekaldelse af en tilladelse til anbringelse efter straffuldbyrdelseslovens § 78, stk. 2.

2.2.1.5. Som anført ovenfor under pkt. 2.1.1.3. indkaldes dømte med et varsel på normalt 1 måned til at møde i en bestemt afsoningsinstitution. I sager, hvor den dømte er straffet efter straffelovens § 119 (vold mod tjenestemand i funktion), § 123 (vidnetrusler), § 216 (voldtægt) eller §§ 244-246 (vold), udgør varsellet dog kun 10 dage.

Det korte indkaldelsesvarsel i sager vedrørende afsoning af domme for overtrædelse af straffelovens §§ 119, 123 og 244-246 blev indført i forbindelse med vedtagelse af lov nr. 366 af 18. maj 1994 om ændring af straffeloven, retsplejeloven og offererstatningsloven (Bekæmpelse af vold), hvor det i lovforslagets bemærkninger bl.a. er anført, at det er målsætningen, at denne gruppe af dømte indkaldes straks efter, at fuldbyrdelsesordre er givet (dvs. straks efter ankefristens udløb), med 10 dages varsel til fremmøde, således at strafafsoningen kan påbegyndes 1 måned efter endelig dom. Det korte indkaldelsesvarsel vedrørende afsoning af domme for overtrædelse af straffelovens § 216 blev indført i 2005 som opfølgning på folketingsbeslutning nr. B 82 om forbedring af voldtægts-